

ABSTRAKT

Cílem této práce je popsat mezigenerační sdílení učitelské profese na konkrétních případech dvou rodin, jejichž členové učili v nějakém časovém úseku své kariéry na stejné základní škole. Zároveň bylo také nutné popsat podmínky a předpoklady pro učitelskou profesi v době, ve které byl každý člen rodiny v pozici začínajícího učitele a s osobním vývojem. Metodou práce bylo zvoleno kvalitativní výzkumné šetření, které umožnilo komplexnější a hlubší prozkoumání tématu. Poznatky z polostrukturovaných rozhovorů byly následně vyhodnocovány za pomoci shodných a odlišných zvolených znaků. Z dat získaných výzkumným šetřením vyplývá, že vnímání sdílení učitelské profese v rodině je popisováno shodně mezigeneračně, kdy rodič dítěti profesi přímo nedoporučuje, zatímco prarodič vnoučeti ano, je zde vnímána jakási pýcha na pokračování rodového řemesla. Mezigenerační sdílení profese je dle výzkumného šetření založeno na známosti prostředí, komunikování profese dítěti a společném sdílení. Sdílení jednoho pracoviště členy rodiny je popisováno kladně, spíše naopak v některých případech i může posílit vzájemné vztahy. Prvotní působení participantů v profesi bylo u každého v něčem odlišné a to hlavně mezi generacemi, všichni se ovšem shodují na nepřehlednosti učitelských povinností a neexistenci či nefunkčnosti pozice uvádějícího učitele. Nabízí se zde i srovnání s jinými profesemi, které se taktéž v rodině tzv. dědí, jako jsou lékaři, právníci, řemeslníci, či složky IZS.